

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie: „Zwiększenie skuteczności polityki energetycznej Unii Europejskiej z korzyścią dla MŚP, a zwłaszcza mikroprzedsiębiorstw” (opinia z inicjatywy własnej)

(2011/C 44/19)

Sprawozdawca: **Francis DAVOUST**

Dnia 16 lipca 2009 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny postanowił, zgodnie z art. 29 ust. 2 regulaminu wewnętrznego, sporządzić opinię z inicjatywy własnej w sprawie:

„Zwiększenie skuteczności polityki energetycznej Unii Europejskiej z korzyścią dla MŚP, a zwłaszcza mikroprzedsiębiorstw”

Sekcja Transportu, Energii, Infrastruktury i Społeczeństwa Informacyjnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 1 czerwca 2010 r.

Na 464. sesji plenarnej w dniach 14–15 lipca 2010 r. (posiedzenie z 14 lipca) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny 157 głosami – 5 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Na szczeblu Unii Europejskiej należy:

- przyjąć podejście „najpierw myśl na małą skalę” (*think small first*) do polityki energetycznej, co zapewni udział organizacji małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw w procesie legislacyjnym oraz uwzględnienie ocen wpływu obejmujących nawet najmniejsze przedsiębiorstwa, a także wsparcie podejścia sektorowego;
- stworzyć wraz z organizacjami MŚP forum stałego dialogu w sprawie wpływu polityki energetycznej UE na przedsiębiorstwa, w szczególności te najmniejsze;
- wraz z zainteresowanymi organizacjami przedsiębiorstw określić środki, które należy uwzględnić w programach europejskich, by pozwolić tym przedsiębiorstwom lepiej dostosować się do wytycznych Unii Europejskiej;
- zbadać wpływ programów na rzecz wydajności ekologicznej na różne kategorie MŚP i rozpowszechnić podęcznik najlepszych praktyk;
- uprościć metody dostępu MŚP do programów Unii Europejskiej i korzystania z nich w sektorze efektywności energetycznej;
- przyjąć plan wspierania innowacji ekoenergetycznych i stworzyć finansowy instrument wspierania innowacji dostosowany do potrzeb małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw;
- stworzyć ramy na rzecz wzmocnienia obecności i działalności ESCO (przedsiębiorstwa usług energetycznych) na szczeblu krajowym z korzyścią dla małych przedsiębiorstw;

— uprościć dostęp małych przedsiębiorstw do funduszy strukturalnych, szczególnie za pośrednictwem organizacji tych przedsiębiorstw;

— stworzyć ramy sprzyjające rozpowszechnianiu mikroelektrowni w państwach członkowskich.

1.2 Na szczeblu państw członkowskich należy:

- stworzyć krajowe forum dialogu z organizacjami MŚP;
- opracować programy szkolenia i informowania za pomocą kampanii sektorowych i punktów kompleksowej obsługi, przede wszystkim w pośredniczących organizacjach zainteresowanych przedsiębiorstw;
- wspomagać finansowanie inwestycji, obniżyć koszty ubezpieczeń i tworzyć zachęty fiskalne;
- stworzyć synergię finansową między UE, państwami członkowskimi i przedsiębiorstwami, sprzyjając wdrażaniu różnych form pomocy dla małych przedsiębiorstw;
- wprowadzić instytucję doradców ds. środowiska i energii w organizacjach pośredniczących oraz niezależne usługi diagnostyczne i usługi doradztwa energetycznego.

1.3 Na szczeblu regionalnym należy:

- połączyć wsparcie, doradztwo energetyczne i szkolenia oraz wspieranie innowacji i finansowanie inwestycji w priorytetowych dziedzinach programów regionalnych;
- wspierać mikroelektrownie za pomocą funduszy strukturalnych.

2. Wprowadzenie

2.1 Kontekst opinii

2.1.1 Unia Europejska realizuje politykę poprawy efektywności energetycznej, która jest także jednym z obszarów strategii „UE 2020”. Głównym skutkiem dla MŚP jest radykalna zmiana w dostępie do energii i jej racjonalnego wykorzystania w obrębie przedsiębiorstwa. Dotychczasowe prace Unii Europejskiej dotyczące efektywności energetycznej nie uwzględniały konkretnie sytuacji małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw, a ich wpływ na te przedsiębiorstwa nie jest znany.

2.1.2 W tym kontekście należy przypomnieć, że w opinii „Ulepszanie strategii politycznych i programów w zakresie efektywności energetycznej na poziomie odbiorców końcowych” z 1 października 2009 r. ⁽¹⁾ EKES zalecił wzmocnienie wysiłków mających na celu systematyczne uwzględnianie użytkowników końcowych, zwłaszcza małych przedsiębiorstw. W szczególności wymieniono: 1) wzmocnienie aspektu sektorowego polityki Unii Europejskiej; 2) uproszczenie programów europejskich związanych z energią; 3) analizę wpływu polityki w zakresie efektywności energetycznej na użytkowników końcowych, zwłaszcza MŚP, oraz pomiar jej wyników; 4) utworzenie na szczeblu europejskim grupy ekspertów i sieci niezależnych organizacji prowadzących działalność na rzecz efektywności energetycznej i ukierunkowanych na użytkowników końcowych, zwłaszcza MŚP i zakłady rzemieślnicze.

2.2 Przedmiot opinii

2.2.1 EKES uważa, że konieczne jest przyjęcie podejścia zawartego w Small Business Act i zasady „najpierw myśl na małą skalę” jako podstawy do rozważań i opracowania strategii i programów Unii Europejskiej. Opinia skupia się na wpływie polityki energetycznej Unii Europejskiej na małe przedsiębiorstwa i mikroprzedsiębiorstwa, które stanowią 92 % przedsiębiorstw Unii Europejskiej ⁽²⁾.

2.3 Ramy i zakres opinii

2.3.1 Opinia EKES-u ma przedstawić podstawowe idee zachęcające władze europejskie do uwzględnienia MŚP, a szczególnie małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw, w przyszłej polityce Unii Europejskiej. W opinii nie zostanie poruszona kwestia „ekologizacji” zatrudnienia, lecz uwzględnione zostaną środki wsparcia dla pracowników w kontekście dostosowań przedsiębiorstw do priorytetów polityki energetycznej.

3. Uwagi ogólne

3.1 Ogólny wpływ polityki energetycznej na małe przedsiębiorstwa

EKES podkreśla, że cele polityki energetycznej UE mogą stwarzać istotne możliwości rozwoju pewnych rodzajów MŚP, a tym

samym tworzyć nowe miejsca pracy. W tym kontekście małe przedsiębiorstwa i mikroprzedsiębiorstwa znajdują się w czterech różnych sytuacjach z punktu widzenia polityki energetycznej:

3.1.1 **Użytkownicy energii:** większość małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw napotyka cztery problemy: 1) nie znają jeszcze korzyści płynących z bardziej racjonalnego zużycia energii; 2) nie mierzą wpływu środków oszczędzających energię na swoją działalność i swoich pracowników; 3) nie wiedzą, jakich dokonać wyborów i z kim je realizować; 4) brakuje im zasobów finansowych na inwestycje ekoenergetyczne, a ponadto zwrot z tych inwestycji następuje w zbyt długiej perspektywie czasowej.

3.1.1.1 Ten brak informacji wynika w szczególności z faktu, że ze względu na swoje rozmiary przedsiębiorstwa te nie dysponują własnym personelem wyspecjalizowanym w zagadnieniach energetycznych i ekologicznych.

3.1.1.2 Problem zwrotu z inwestycji: inwestycje mające na celu ograniczenie zużycia energii mogą mieć bardzo wysokie koszty, a stopy zwrotu mogą być bardzo niskie w krótkim okresie. W większości przypadków kosztów tych nie będzie można przerzucić na działalność produkcyjną czy usługową, a uzyskane oszczędności energii będą mogły zrównoważyć koszty inwestycji tylko długoterminowo.

Okres zwrotu z inwestycji jest często dłuższy niż 5 lat, co jest przeszkodą dla małych przedsiębiorstw.

3.1.2 **Przedsiębiorstwa montujące produkty lub systemy** bądź świadczące usługi konserwacji w celu racjonalizacji zużycia energii odgrywają ważną rolę w rozpowszechnianiu technik ekoenergetycznych wśród konsumentów. W szczególności chodzi o:

3.1.2.1 **Budownictwo:** wprowadzanie systemów ekobudowlanych i wykorzystujących produkty ekoenergetyczne lub instalacja systemów energii odnawialnej – małe przedsiębiorstwa instalujące innowacyjne produkty odnotowują, że firmy ubezpieczeniowe niechętnie przyznają odpowiednie gwarancje, jak np. gwarancje na dziesięć lat, pod pretekstem braku dowodów na stabilność i efektywność produktów w tym okresie. Ta niechęć będzie hamować rozpowszechnianie ekotechnologii wśród konsumentów.

EKES proponuje: 1) rozwijanie programów szkoleń specjalistów w dziedzinie budownictwa, dotyczących nowych technik ekobudowy, ekomateriałów oraz nowego podejścia do oceny efektywności energetycznej budynków; 2) zmniejszenie kosztów ubezpieczeń poprzez utworzenie na szczeblu Unii Europejskiej instrumentu finansowego lub innego instrumentu pozwalającego ograniczyć koszty ryzyka ponoszone przez towarzystwa ubezpieczeniowe.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2009, s. 39.

⁽²⁾ W 2007 r. na ponad 20 104 mln przedsiębiorstw w UE-27 18,16 mln stanowiły mikroprzedsiębiorstwa (poniżej 10 pracowników); 1,49 mln – małe przedsiębiorstwa (10–25 pracowników); 303 400 – średnie przedsiębiorstwa (26–250 pracowników), a 159 000 – duże przedsiębiorstwa, mające ponad 250 pracowników. W mikroprzedsiębiorstwach pracuje 30 % wszystkich zatrudnionych, w małych przedsiębiorstwach – 21 %, w średnich – 17 %, a w dużych – 33 %. Źródło: EIM Business & Policy Research, Eurostat.

3.1.2.2 Usługi instalacji i konserwacji sprzętu zmniejszającego zużycie energii dla osób prywatnych i przedsiębiorstw

MŚP w tym sektorze konkurują bezpośrednio z dużymi producentami energii, którzy działają na całym terytorium danego kraju poprzez utworzone i kontrolowane przez siebie struktury. Mniejsze przedsiębiorstwa są całkowicie zależne od dużych grup, które je kontrolują. Są też bardziej zainteresowane sprzedażą tradycyjnych rodzajów energii niż poprawą efektywności energetycznej swoich klientów.

EKES: 1) uważa, że władze europejskie i krajowe powinny nadzorować ten rynek, aby zagwarantować pełną przejrzystość i wykluczyć nadużywanie pozycji dominującej; 2) wzywa do opracowania programów szkoleń dla MŚP, aby wzmocnić ich rolę w zakresie motywacji i doradztwa dla osób prywatnych i przedsiębiorstw.

3.1.3 Małe przedsiębiorstwa opracowujące i wytwarzające produkty energooszczędne są szczególnie innowacyjne w sektorze zrównoważonych materiałów i sprzętu.

3.1.3.1 W rzeczywistości małe innowacyjne przedsiębiorstwa napotykają liczne trudności w opracowywaniu, patentowaniu (patent europejski?) oraz wprowadzaniu produktów na rynek. Znajdują się często w sytuacji, w której duże grupy lub laboratoria przemysłowe dysponują prawie całkowitym monopolem, a ponadto obowiązują coraz bardziej złożone systemy certyfikacji, co prowadzi do hamowania innowacji i faktycznie uniemożliwia małym przedsiębiorstwom dostęp do rynku innowacji.

3.1.3.2 EKES uważa, że należy podjąć następujące działania:

- wprowadzić plan Unii Europejskiej na wzór amerykańskiego programu SBIRE (*Small Business Innovation Research*), mający na celu wspieranie pośredniczących organizacji małych przedsiębiorstw⁽³⁾ w wykrywaniu innowacji ekoenergetycznych, wspierać ich rozwój, certyfikację i opatentowanie, a także ułatwiać im dostęp do rynku;
- stworzyć elastyczny i łatwo dostępny instrument finansowy w celu wspierania innowacji w zakresie ekologicznie zrównoważonych materiałów i sprzętu w formie pożyczek o zerowych lub bardzo niskich odsetkach;
- wprowadzić uproszczone, neutralne i dostępne techniczne procedury normalizacji i certyfikacji innowacji ekoenergetycznych małych przedsiębiorstw oraz zapewnić, by normalizacja i certyfikacja nie były wykorzystywane jako bariery wejścia na rynki efektywności energetycznej. Można tego uniknąć, wprowadzając wymóg oceny skutków dla wszystkich zharmonizowanych europejskich norm technicznych przed ich ostatecznym przyjęciem.

⁽³⁾ Organizacje pośredniczące reprezentujące małe przedsiębiorstwa to wg państw członkowskich m.in. izby rzemieślnicze, izby handlowe, branżowe organizacje sektorowe i stowarzyszenia przedsiębiorstw. Ich reprezentacyjny charakter jest uznawany przez władze publiczne. Występują w imieniu wszystkich przedsiębiorstw w regionie i organizują działania zbiorowe na ich rzecz.

3.1.4 Małe przedsiębiorstwa wytwarzające energię: przypadek mikroelektrowni

3.1.4.1 Niedocenianą technologią są „mikroelektrownie”, które rozwijają się w wielu państwach członkowskich. Centralne elektrownie mogą wykorzystywać odnawialne źródła energii na szczeblu lokalnym. Ta szczególnie dostosowana do małych przedsiębiorstw technika wykorzystuje energię w sposób bardziej racjonalny i w celu: 1) ograniczenia kosztów ogólnych; 2) zagwarantowania dostaw energii nawet w przypadku przerwy w dopływie energii; 3) zwiększenia wewnętrznego poziomu produkcji energii w UE; 4) przyczynienia się do walki z ociepleniem klimatu; 5) wspierania tworzenia miejsc pracy na szczeblu lokalnym.

3.1.4.2 EKES wzywa Komisję do ustanowienia ram legislacyjnych i operacyjnych sprzyjających rozpowszechnianiu tego systemu i zachęca państwa członkowskie do eliminacji różnego rodzaju przeszkód hamujących rozwój. Komisja powinna w szczególności: 1) przeanalizować istniejące praktyki i rozpowszechnić najlepsze rozwiązania; 2) uwzględnić mikroelektrownie i ich rozwój wśród środków, które mogą być finansowane z funduszy strukturalnych, a także z różnych funduszy rozwoju wiejskiego.

4. Uwagi szczegółowe

4.1 Brak stałego forum dialogu między instytucjami europejskimi i organizacjami reprezentującymi różne kategorie MŚP

4.1.1 EKES wyraża zadowolenie z powodu rozpoczęcia przez Komisję dialogu z przedstawicielami MŚP. Jednakże nie ma obecnie ustrukturyzowanych działań strategicznych skierowanych konkretnie do małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw⁽⁴⁾. Ta luka ma trzy negatywne skutki:

- nie wiadomo, czy obecne i przyszłe inicjatywy są dostosowane do małych przedsiębiorstw;
- szczebel, na którym mają być wdrażane, nie jest określony i trudno będzie go ustalić, jeżeli utrzymane zostanie obecne ogólne podejście strategiczne, które nie uwzględnia konkretnych sytuacji;
- wiele państw członkowskich podjęło działania w porozumieniu z organizacjami przedsiębiorstw, lecz podjęte kroki nie są powszechnie znane, co utrudnia rozpowszechnianie dobrych praktyk i wyciąganie wniosków z sukcesów lub porażek.

⁽⁴⁾ Rada Europejska w dn. 23–24 marca 2006 r. wezwała do uwzględnienia różnych rodzajów MŚP i priorytetowego traktowania małych przedsiębiorstw z zastosowaniem zasady „najpierw myśl na małą skalę” (*„think small first”*) jako przewodniej zasady dla wszystkich wspólnotowych i krajowych przepisów prawnych.

4.1.2 EKES nie neguje użyteczności forów przedsiębiorstw, lecz nie mogą one w żadnym razie zastępować doświadczenia ogólnych organizacji pośredniczących, takich jak izby rzemieślnicze, handlowe i branżowe organizacje sektorowe, które porozumiewają się z przedsiębiorstwami i doradzają im w zindywidualizowany sposób. Komisja powinna koniecznie ustalić priorytety wraz z tymi organizacjami pośredniczącymi.

4.1.3 Zbyt ogólne podejście odgórne na szczeblu Unii Europejskiej doprowadzi do podjęcia ustaleń niemożliwych do zrealizowania. EKES zaleca nową kulturę współpracy z zastosowaniem podejścia oddolnego, zgodnie ze Small Business Act for Europe. Jednym ze środków, które należy jak najszybciej przedsięwziąć, jest ustanowienie – na szczeblu Unii Europejskiej i krajowym – forum dla instytucji i organizacji przedsiębiorstw, w szczególności małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw.

4.2 Brak informacji na temat wpływu programów europejskich na najmniejsze przedsiębiorstwa

4.2.1 Istnieje kilka programów Unii Europejskiej na rzecz ogólnej efektywności energetycznej MŚP. Zdaniem EKES-u ich wpływ na małe przedsiębiorstwa i mikroprzedsiębiorstwa nie jest znany i w żadnej analizie europejskiej nie stwierdzono, w jakim stopniu programy te przynoszą im korzyści. Ten brak informacji jest godny ubolewania: najlepsze praktyki nie są znane i nie można stworzyć podręcznika dobrych praktyk, a Komisja nie może zaproponować programów ani działań dostosowanych do sytuacji małych przedsiębiorstw.

4.2.2 EKES wzywa Komisję do: 1) przeprowadzenia jak najszybciej niezależnej oceny wpływu programów na MŚP, skupiając się szczególnie na małych przedsiębiorstwach i mikroprzedsiębiorstwach oraz analizując napotkane problemy; 2) opracowania podręcznika najlepszych praktyk.

4.3 Zasadnicza rola regionów

4.3.1 Walka ze zmianą klimatu oraz zarządzanie zużyciem energii powinny stać się jednym z głównych priorytetów przyszłej polityki spójności terytorialnej. Władze lokalne i regionalne zajmują się bezpośrednio lokalnymi planami związanymi z klimatem oraz działaniami wspierającymi innowacje (również w zakresie oszczędzania energii) w formie klastrów regionalnych, biegunów innowacji i centrów zasobów przeznaczonych przede wszystkim dla najmniejszych przedsiębiorstw.

4.3.2 Często jednak administracja oraz władze lokalne i regionalne są nieświadome ograniczeń i potrzeb różnych kategorii MŚP.

EKES zachęca decydentów regionalnych, by rozpoczęli lub rozwinięli konsultacje z partnerami społeczno-gospodarczymi w regionie w sprawie efektywności energetycznej i skierowali środki z funduszy strukturalnych przede wszystkim na gospodarkę energetyczną, zwłaszcza w najmniejszych przedsiębior-

stwach. Jednym z priorytetów EFRR powinno być informowanie i szkolenie drobnych przedsiębiorców i ich pracowników, wdrażanie lub wzmacnianie usług wsparcia i doradztwa świadczonych przez organizacje pośredników i organizacje sektorowe przedsiębiorstw, uruchamianie łatwo dostępnych źródeł finansowania, a także wsparcie indywidualne lub zbiorowe dla wszystkich rodzajów innowacji.

4.3.3 EKES wyraża jednak zaniepokojenie w związku z bardzo niskimi wpływami z funduszy strukturalnych do małych przedsiębiorstw, wynoszącymi w niektórych regionach zaledwie 1–2 %, co częściowo wynika z niedostosowania wymogów administracyjnych i finansowych. Wydaje się, że obecny sposób zarządzania funduszami strukturalnymi nie pozwala przedsiębiorstwom właściwie z nich korzystać. EKES wzywa instytucje Unii Europejskiej i państwa członkowskie, by wraz z organizacjami MŚP, a zwłaszcza małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw, określiły konieczne uproszczenia.

4.4 Trudności ze zdobyciem finansowania na rzecz inwestycji

4.4.1 Większość MŚP boryka się z poważnymi trudnościami, by sfinansować swoje inwestycje w racjonalizację zużycia energii i produkcję odpowiedzialną ekologicznie. Obecnie banki nie zawsze są przychylnie finansowaniu takich projektów ze względu na niskie sumy (20–25 tys. EUR) i brak pracowników wyspecjalizowanych w ocenie tych projektów, uważanych za ryzykowne.

4.4.2 Przeszkody dla finansowania w ramach programów Unii Europejskiej: wiele programów Unii Europejskiej może dotyczyć MŚP, lecz w rzeczywistości małe przedsiębiorstwa i mikroprzedsiębiorstwa nie mają do nich bezpośredniego dostępu. MŚP muszą uczestniczyć w ustrukturyzowanych działaniach grupowych poprzez organizacje pośredniczące. Ale także w tym wypadku wymogi administracyjne i finansowe i nierzadko brak znajomości sytuacji małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw wśród odpowiednich służb Komisji zbyt często prowadzi do odrzucania wniosków.

4.4.2.1 EKES podkreśla tutaj, że konieczna ochrona europejskich budżetów państwowych oddziałuje negatywnie na działalność gospodarczą i społeczną obywateli oraz małych przedsiębiorstw, a także na poziom zatrudnienia w regionach. Komitet pragnie, by Komisja przeprowadziła ogólną dyskusję w tej sprawie w ramach przeglądu rozporządzenia finansowego.

4.4.3 EKES wzywa do uproszczenia finansowania inwestycji i do racjonalizacji systemów wspierania inwestycji na wszystkich szczeblach. Należy podjąć szereg inicjatyw:

— ułatwić bankom spółdzielczym, bankom lokalnym i różnym instytucjom finansowym dostęp do środków EBI i EFI w celu finansowania inwestycji w projekty racjonalizacji energii;

- poszerzyć system gwarancji bankowych dla MŚP, aby wspierać ten typ inwestycji i stworzyć system gwarancji od ryzyka, aby umożliwić towarzystwom ubezpieczeniowym uwzględnianie inwestycji ekoenergetycznych;
- zachęcać do korzystania z mikrokredytów na inwestycje o niskich kosztach oraz przeszkolić pracowników banków lokalnych w obiektywnej ocenie projektów zgłaszanych przez MŚP;
- dokonać przeglądu rozporządzenia finansowego Unii Europejskiej, aby złagodzić lub dostosować wymogi i ponownie wprowadzić system premii w zakresie badań i wykonalności;
- dokonać postępów we wprowadzaniu kontraktów dotyczących efektywności energetycznej przez przedsiębiorstwa usług energetycznych, w szczególności dla mikroprzedsiębiorstw.

5. Polityka na rzecz wsparcia i doradztwa

5.1 Informacje i szkolenia

5.1.1 Dostarczanie informacji wszystkim przedsiębiorstwom powinno być jednym z priorytetów programu działania Unii Europejskiej, lecz informacje te powinny być ukierunkowane, dostosowane do danego sektora działalności oraz rozpowszechniane wszystkimi kanałami informacji, zwłaszcza organizacji przedsiębiorstw. W wielu państwach członkowskich kampanie informacyjne są już prowadzone przez władze publiczne, organizacje pośredniczące oraz zawodowe organizacje sektorowe. Zamierzony cel można osiągnąć poprzez:

- europejską kampanię informacyjną prowadzoną przez organizacje krajowe i regionalne oraz opracowanie podręcznika najlepszych praktyk;
- wsparcie dla sektorowych kampanii informacyjnych organizacji zawodowych;

- wprowadzenie lub wzmocnienie punktów kompleksowej obsługi w dziedzinie środowiska i energii na szczeblu lokalnym jak najbliżej przedsiębiorstw;
- wspieranie na szczeblu regionalnym rekrutacji doradców w dziedzinie środowiska i energii do regionalnych organizacji pośredniczących.

5.1.2 Szkolenie przedsiębiorców i „ekologizacja” zatrudnienia znajdują się wśród priorytetów związanych z dostosowaniem do rozwoju zrównoważonego. EKES wzywa do przeznaczenia specjalnej części Europejskiego Funduszu Społecznego na szkolenia kierowników i pracowników małych przedsiębiorstw i mikroprzedsiębiorstw w dziedzinie efektywności energetycznej.

5.2 Wsparcie i doradztwo dla przedsiębiorstw

5.2.1 W małych przedsiębiorstwach i mikroprzedsiębiorstwach polityka efektywności energetycznej może być skutecznie stosowana dzięki zindywidualizowanemu wsparciu. W wielu regionach władze wspierają, bezpośrednio lub za pomocą funduszy strukturalnych, niezależne usługi w zakresie audytu i doradztwa energetycznego dla przedsiębiorstw.

Zdaniem EKES-u priorytetem w tej dziedzinie powinno być wprowadzenie lub pomoc w tworzeniu niezależnych usług diagnostycznych, doradztwa energetycznego i audytu, w szczególności w organizacjach pośredniczących przedsiębiorstw oraz sektorowych organizacjach zawodowych.

5.3 Wprowadzenie zachęt poprzez politykę fiskalną

5.3.1 Aby zachęcić małe przedsiębiorstwa do inwestowania w poprawę efektywności energetycznej ich działalności, EKES wzywa państwa członkowskie do: 1) stymulowania inwestycji materialnych, doradczych, audytowych i szkoleniowych; 2) rozszerzenia przepisów dotyczących zachęt finansowych już przyznanych osobom prywatnym na małe przedsiębiorstwa inwestujące w oszczędzanie energii.

Bruksela, 14 lipca 2010 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Mario SEPI